

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, Facebook.com/hetvisblad of scan de QR-code.

SUPER (MARKT) AAS!

Karpers zijn echte omnivoren. Toch vormen boilies, tijgernoten en maïs nog altijd de onbetwiste aas top-3. Dit terwijl de supermarkt uitpuilt van het karper snoepgoed. Daarom gaan we met deze Visblad TV eerst boodschappen doen. Met een tas vol lekkers trekken we daarna richting waterkant om te experimenteren.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: SANDER BOER > CAMERA: DANIËL JAWADNYA

Voordat we verder gaan: deze reportage is zeker niet bedoeld om je te overtuigen je boilies, maïs, pellets of tijgernoten door de wc te spoelen. Maar op druk bevist water doet verandering van spijs soms eten. Daarnaast – en dat vormt ook de aanleiding voor dit experiment – is het natuurlijk gewoon hartstikke leuk om eens karper te vangen met iets compleet anders, iets onorthodox. Denk aan: witte bonen in tomatensaus, borrelworstjes, Gelderse kookworst, kaasblokjes en zoetzure uitjes. Die gaan dus in het winkelwagentje. Net als een ingeblikte fruitmix, kattenvoer uit blik en Smac (luncheon meat). Naar de waterkant!

OLDSKOOL

Nu zal de oudere generatie penvissers denken: 'Ja wacht eens even, met een paar van die aassoorten visten wij vroeger al'. Dat klopt als een bus. Maar die aassoorten zijn in de loop der jaren toch behoorlijk uit beeld geraakt. We staan inmiddels aan de waterkant, midden in een fraaie veenweidepolder. Het is eind maart en zonnig, maar wel akelig koud door een vieze oostenwind. Gelukkig is de karper reeds uit de winterslaap ontwaakt. Tijdens de pensessies van vorige week liep het al heel aardig. Toen met zoete maïs uit blik. Vandaag tappen we dus uit een ander vaatje. Puur om aan te tonen dat karpers opportunistische alleseters zijn.

IN DE BONEN

Om goed beslagen ten ijs te komen, heb ik hier anderhalf uur geleden – vóór het supermarktbezoek – vier voerplekjes gemaakt. Elk van hooguit een vierkante meter groot. De voermix bestond uit bonen: bruine bonen en nog wat 'black eyed beans' – beiden uit blik, dus zacht en visklaar. Om de plekjes terug te kunnen vinden, heb ik bij elke stek twee satéprikkers in de oever geprikt. 'Karpers aan de bonen: als dat geen luchtballonnen op de stek oplevert, weet ik het ook niet meer', grap ik semi-flauw richting Joran en fotograaf Sander. Onder tusschen zien we op de eerste voerplek daadwerkelijk een paar aasbellen. Vissen maar!

ENGELS ONTBIJT

Op een snijplank stallen we het resultaat van ons bezoek aan de supermarkt uit. Met sommige producten zou ik nooit voeren: een borrelworstje ligt te zwaar op de maag. Maar puur als attractief haakaas bovenop een bedje bonen of maïs moet het zeker werken. Ik monteer een klein gesneden blokje Gelderse kookworst op de hair onder mijn haakje 8, Joran begint met de witte bonen in tomatensaus. Ruikt allebei lekker. Dat zou toch respons van *Cyprinus carpio* moeten opleveren? Het antwoord laat niet lang op zich wachten. Vijf minuten later hoor ik Joran 100 meter verderop al roepen. "Vis! Ahh, los... Maar 100% zeker dat het karper was", zegt hij >>

VISBLAD TV

Nog even advies inwinnen bij de vakkenvuller.

De opbrengst van een kwartiertje experimenteel boodschappen doen.

De penvisser gedraagt zich als een reiger.

Bingo op de Gelderse kookworst!

Dankzij twee satéprikkers in de oever weten we nog exact waar we eerder hebben gevoerd

vol overtuiging. Jammer, maar in elk geval geen slecht teken. Kennelijk is de vis niet vies van een Engels geïnspireerd ontbijt.

KARPER EN BRASEM

Terwijl Joran opnieuw heeft ingelegd en mijn pen inmiddels ook goed staat, hoor ik alweer een kreet vanuit Joran's richting. Dit keer zien fotograaf Sander en ik een hoepelkromme Strongbow, dus snel er naartoe! Een korte dril later ligt een kleine schubkarper in het net. "Op de witte bonen in tomatensaus", lacht Joran. "Op de volgende voerplek prik ik iets anders op de haak." Hij speurt de snijplank af en kiest uiteindelijk voor de bruine bonen. Terug bij mijn voerstekje – een paal van een steigertje – laat ik de Gelderse kookworst weer zachtjes te water. Vrij snel gaat mijn zwart-witte pennetje aan de wandel en sla ik aan. De vis komt direct naar boven: een brasem. Een mooie, maar wel een brasem. Al weet ik als liefhebber van het struinenend karpervissen dat bijvangsten van brasem en zeelt er nu eenmaal bij horen.

VERKASSEN

Veel tijd om het slijm van mijn lijn te verwijderen, krijg ik niet. Dit keer gaat de telefoon: Joran staat een paar honderd meter verderop alweer met een kromme stok. Door de wind hadden we zijn hulpkreet niet gehoord. Aangekomen bij mijn collega is de pittig vechtende polderspiegel bijna uitgedrild. Net eronder: vis nummer drie en karper nummer twee! We zijn dan net een uur aan het vissen. Omdat alle drie de voerstekjes hier nu wat zijn verstoord, stel ik voor ze van een paar handen nieuwe bonen te voorzien en elders in de polder voerstekje nummer vier te gaan bevissen. Verkassen dus. En dat is meteen ook een van de grootste krachten van het penvissen: je vist actief enorm veel plekjes af, waar de karper vaak al klaar ligt op het bedje voer. En daardoor dus vrij snel op je haakaas komt. Zo vis je dus echt mega effectief in relatief korte tijd.

SATÉPRIKKERS

Behoedzaam laat ik de pen op de vierde stek zakken. Dankzij de satéprikkers in de oever weet ik nog exact waar ik heb gevoerd. En ook de karpers weten dat, want in no time komt mijn pen helemaal omhoog. Pats, boem, hangen! Een spiegelkje die de verleiding van het blokje Gelderse kookworst niet kon weerstaan. En een mooie afsluiter van deze fotoreportage. We besluiten om begin april terug te gaan: zelfde recept, maar dan voor de Visblad TV-opnames. Of het daarbij ook gelukt is – en hoe eenvoudig, leuk en effectief penvissen is – zie je in de video op www.facebook.com/hetvisblad of www.hetvisblad.nl! Alvast veel kijkplezier gewenst!